

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvarth Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Vidéki kereskedelem.

Kereskedőinknek nem igen kell erősíteniök, hogy az üzletek rosszul jövedelmeznek.

Tudvalevő, hogy az üzletmenet általában igen gyenge, a terhek nagyok, a közönség vételereje hanyatlott s e mellett a konkurencia oly nagy, hogy a kereskedők kénytelenek az áruból lehetőleg sokat engedni és szerény haszonnal beérni, örülniök kell, hogy kötelezettségeiknek nagynehezen megfelelhessenek. Kereskedőinknek érdemül tudhatjuk be, hogy a nehéz időkben is lelkiismeretesek maradnak a terheket nyugodtan viselik és a jobb időket várva személyes igényeiket a lehetőséghez képest meg szorítják; pedig bezzeg nagy türelem kell annak bevárásához, hogy az általános helyzet javuljon, hogy legyen ismét munka és megnyiljanak a kereset források, hogy a közönség vételereje erősödjön és kereskedőink nagy árukészletei, a

rendes viszonyoknak megfelelő keresletben részesüljenek.

A vidéki kereskedők helyzete nem irigylendő. A szép üzletek, melyek a nagy vevőközönség támogatásától függenek, a főtéren összpontosulnak. Ott a házbér magas és nem sokkal olcsóbb a fővárosi házbéréknél. Nagy ablakok, csábító kirakatokkal arra való, hogy a közönséget az üzletbe vonzzák, a közönség kiszolgálására pedig ügyes személyzettel kell rendelkezniök.

A terhek, melyeket a polgárságnak viselnie kell, első sorban a nyílt üzletekkel bíró kereskedőkre hárulnak és köztudomásu, mily magasak a terhek.

Kereskedőinknek számolniok kell a nagyközönség igényeivel. Nagy árukészleteket kell tartaniok, hogy a vevőnek megfelelő választéka legyen. Ugyanott vásárolják az árukat, hol a budapesti és bécsi ismétlárusítók vásárolnak s mivel az üzleti költségek a vidéken mégis csak kisebbek, mint a fővárosban, az áruk a vidéken

olcsóbban kaphatók. Minthogy továbbá az emberek szükségletei sohasem szűnnek meg és vannak nélkülözhetetlen cikkek, melyeket mindenkinek meg kell venni, a kereslet és kínálat öszhangzásban állana egymással ha — igen, ha ez a „ha” nem volna. Ha a vételerős és vételkedvvel bíró közönség kereskedőink intenczióit méltányolva, összes szükségletét helyben szerezné be! Ez az eset azonban nem áll fenn és ebben rejlik a helyi kereskedelem legnagyobb baja.

Fogyasztóképes közönségünk legnagyobb része szükségleteit Budapestről és Bécsből fedezi. Ugyanaz a fogyasztóképes közönségünk teszi ezt, mely a budapesti és még többször a bécsi kereskedőknek azonnal készpénzben fizet. Az áru ugyanaz, mely helyben is kapható volna, de az az illúzió, hogy az áru Bécsből vagy Budapestről szereztetett be, megéri a vevőnek az árkülömbözetet.

Miképpen feleljen meg azonban a helybeli kereskedő kötelezettségeinek,

Kaszter effendi.

— „A Délsomogy” eredeti tárczája. —

Irta: Tihanyi Károly.

Kívánsi voltan reád kedves szerkesztő uram s rég elhatároztam, hogy felkereslek szűkebb hazádban: Zrínyi várában; de azért boesás meg te is, meg a mindenható, hogy a multkor midőn Szigetvárott jártam, nem hozzád jöttem . . . nem téged kerestelek.

Valami bohém estélyen voltunk, Lantos Jóska meg én s azután egyik kávéházban rákvirradt. Józsi sivár gonddal küzködött, én meg a Kaszifrájlanak szállítottam a hűség esküket waggon számra. Végre megpirkadt; a kaszifrájla hazament vagy hová, Józsi káromkodott — én meg magamba szoptam egy magában elmerengve álló knikebá-

int. Ravasz gondolat villant meg agyamban s be sem várva Józsi beleegyezését vittem a gőzfürdőbe. Rövid időre kijöttünk a fürdőből, hogy megreggelizzünk, de szemközt jött egy asszony . . .

Hej Gyula barátom, az az asszony! Délceg 30—35 év körüli asszony jött, ruganyos, ritmikus lépéseit aprózva, lábain, azokon a picziny elegáns lábain hordván angolos cipellőket. Kissé ősz haján kis kalap rengett, mintha forró vágyakozó vérenek lüktetésétől rengene kalapja s rajta a sötét virágok.

— Jöszte Józsi, — nézzük csak, hol lakik ez az asszony.

— Nem bánom.

Józsi bánata nagy volt és nemes — s ezért nem bánta, ha akárhová viszem is, mert ő kigyelme vala nagyon elszontyoro-

dott.

Elértük a szép asszonyt s bizonyos távolságból nyomán jártunk. Szép volt az asszony, hidd el Gyulám, nagyon szép. Ezenközben lefordult az Indóház utczába, mi pedig folyton nyomában. Derengett is már fejében, hogy ez az aranyos asszony vonatra száll s elrepül . . . De átkozott vágyamban, megfogadtam, hogy utánna: minden poklokon keresztül.

Ugy is volt, beszállt a vonatba s vitt bennünket is tudta nélkül. Így jöttünk Szigetvárra, ahol már az állomásnál nyomát veztettem.

Józsi zárkozott kedve mintha életre kelt volna, s most már ő vonzolt engem, hogy: de jó gondolat volt Szigetvárra jönni, mert már régen látott téged. Így tehát szerepet cseréltünk, most én lettem komor, Jó-

Pécs város városházát jövő év május havában újra építik, miért is jelenlegi helyiségemből annak idején ki fogok költözködni, mely körülmény arra késztet, hogy az összes rakáron lévő divat cikkeimet valamint a naponta érkező újdonságaimat különösen karácsonyi ajándéknak alkalmas dolgokat tetemesen leszállított árban árusítsam el, úgy mint: **férfi ingek és nyakkendők, kézimunkák és kellékek. Jäger alsó ruházat. Ruhadiszek. eső ernyők, harisnyák, keztyűk stb.**

KEMÉNY MÓR PÉCS, Király-utca városház épület.

ha éppen a legjobb vevők mellőzik a helyi piacot? Jómódu hölgyeink járnak elől a rossz példával és sok ezer korona vándorol a fővárosi kereskedők zsebébe, míg a helybeli kereskedőknek meg kell elégedniük ama vevőkkel, kik számláikat csak többszöri megintés után egyenlítik ki sőt még azután is levonnak belőlük, amit a budapesti vagy bécsi kereskedő semmi esetre se tűrne.

A közönségnek ahhoz a meggyőzéshez kell jutnia, hogy ama várossal szemben, melyben lakik, melynek felvirágzást szívében viseli, is vannak — ha mindjárt csak erkölcsi — kötelességei és hogy egyik lakosnak kötelessége a másikat legalább annyiban segíteni, hogy a helybeli kereskedelmet és ipart támogassa, annélkül, hogy ezért áldozatokat hozna vagy igényeit leszállítsa.

Ha az egész közönség, elsősorban a jobbmóduak arra a tudatra ébrednek, hogy a helybeli kereskedelem versenyképessége emelkedik, ha elűzik a nagyvárosi vágyat és az a meggyőzés hódít tért, hogy a helybeli kereskedelmet és ipart felsegélyezni kell, akkor az virágzásnak fog indulni, — előbb és másképpen nem.

Hirek a városházáról.

(Ártézikut, vizvezeték tárgyalása.)

Hosszantartó, viharos közgyűlés volt kedden délután a városházán az artézi kut ügyében.

Az igen tisztelt városatyák ugylátszik, hogy előre ittak artézi vizet a medve bőr-

zsi pedig ünnepélyes kedvtől duzzadó.

Hej, micsoda ocsmány hazugsággal traktálnak bennünket a regény írók, midőn a szerelmeseket étvágytalanoknak mutatják nekünk! Én pedig a ki fülig sőt a fejem bubjájig szerelmes lettem abba az édes asszonyba, kinek a hangját sem hallottam a nevét sem tudom — én, olyan éhes voltam mint huszonnégy darab farkas.

— Éhes vagyok, mondám Józsihoz zord hangon.

— Dettó, — felelte ő rá véstjólóan.

— Jöjj az „Arany golyóba“

Elvezetett tehát az Arany golyóba. Vidéki kaszinó — féle helyiség, melynek butorzata egy tekeasztalon, székeken s egyéb asztalokon kívül — még egy angol-phlegmával bíró vendéglősből és egy Imre nevezetű vendéglői hivatalnokból állt. Az elibénk sitó püczérnek Józsi elhaló hangon suttozta: sört, sok sört!

A pinczér megilletődve tovább sietett s kis vártatra elénk rakott néhány üveg sört.

— Ha Istent ismer barátom, akkor adjon ennem mert . . .

Imre hivatalnok megprezent s hidalgó

re, — és épen ezért szokatlanul élénk vitát provokáltak.

Résszüinkről nagyon is helyesnek tartjuk azt, hogy a képviselő urak a tárgysorozat valamire való pontjait megvitadják mert ennek így is kellene mindig lenni, mert a dolog csakis az élénk eszmecsere folytán alakul ki s csak többek hozzá szólása után van az minden oldaláról kellően megvilágítva.

Feltételezzük a képviselő testület minden egyes tagjairól, hogyha már oda került, hogy városunk közérdekét képviselheti és eszserint e város sorsának részben intézője lett, hogy nem önös szándékból beszél és cselekszik, hanem mindnyájunk érdekében a legjobb belátása szerint úgy cselekszik hogy működéséhez még a gyanu árnyéka se férjen hozzá.

Mert szem előtt kell tartani a képviselőnek, hogy a közbizalom, mely őt e nép sorsának intézőjévé emelte, méltán elvárhatja tőle, hogy oktanul, csupán egyesek kényelmi szempontjából, nem járul ahoz, hogy az amugy is már elég jól eladósodott város pótdója a czifraságokkal és fölösleges kiadásokkal még nagyobbra emeltessek.

A horribilis kiadások terén ne utánozzuk mi a fővárost és ne majmoljunk egyes nagy városokat, mert úgy járunk mint Esopus békája, előbb utóbb szétpukkadunk, talán a büszkeségtől, talán az adóságtól.

De józan ésszel fel sem fogható és el sem képzelhető, hogy mi most egyszerre oly hatalmas lépéssel haladjunk előre, hogy mindazokat pótoljuk, a jelenben, mit apáink századok óta elmulasztottak. Lassan járj tovább érsz, diktálja a közmondás, de még azt is, hogy csak addig nyujtóz, míg a takaród ér. Mar pedig 54% eddigi pótdó mellett nem igen lehet nekünk rugdalóznit tisztelt képviselő testület annélkül, hogy le ne rugjuk a takarót. Mert ha nem gazdálkodunk szigoruan, hát pár év alatt oly rekordot érünk el a haladás terén, hogy belefutunk az adóságba, ha most még csak

mozdulattal kérdé:

„Halvány, fáradt idegen, mit kívánhatsz.

Mit dús asztalom ne adna magától?“

— Dreimal gulyás! ordítottam az éhségtől gyötörtén.

— Dettó! sóhajtá Józsi. Azután eltűnt mérhellen soká.

Midőn éhségemet lecsillapítottam, halk hangon halotti beszédet tartottam a korán és erőszakos halállal kimúlt ököf fölött kinek áldottam holt tetemeit, miből az a hat adag gulyás származott, melyeket bekebeleztünk.

A déli nap egy egy eltévedt kedvetlen sugara szűrődött be az ablakon s arany zománccel vont be a poharakat tányérokat asztalunkon. Cigarettáink kék illatos füstje pedig ráült e sugárra s nyargalt az ajtóig, . . . melyet te felnyitál midőn hozzánk beléptél. Akkor láttalak először.

— Jó képű, mormogtam magamban s siettem bemutatkozni. S midőn beszéltél, midőn Józsi beszélt, sőt midőn magam is beszéltem, — azt az asszonyt keresték gondolataim, kereste vágyó vérem, földi szonjjal, égő szenvedélyvel.

Tudom, hogy többé nem fogom látni,

erre, jövőre, még csak arra költünk fölöslegesen, akkor mi marad majd arra amire igazán szükségünk lesz?

Hiszen a városnak nem igen vannak olyan jövedelmező forrásai melyek a nagy terheket oly könnyen elbírnák.

Ezek után szinte azt vélem hallani, hogy e sorok írója reakcionárius és ugylátszik ellensége a haladásnak.

— Oh nem, sőt annyira, nem, hogy szeretné, ha egy varázsütésre boldoggá tehetné, Kanaánná varázsolhatná szűkebb patriáját. De belátja a lehetetlenséget és éppen ezért a fokozatos haladásnak barátja.

És jól tudja azt, hogy teremteni annyit tesz mint semmiből valamit létre hozni. Már pedig ha mi itt (adóságból) semmiből akarunk valamit létre hozni, hát akkor teremtetünk ugyan valamit, de nyögjük is a teremtés következményeit. Éppen ezért ennél az ajándékozott artézi kútnál kell gazdálkodnunk melyet éppen szegénységünkre való hivatkozással évekket ez előtt nem akartunk elfogadni (hogy mi furassuk) most meg oly szerencsések vagyunk, hogy majd ingyen megkaptuk, hát sokan ezért így gondolkodnak, hiszen ugylis ingyen van, hát lehet ráköltetni és a mi pénz maradt azt még elkell költeni minden áron, sőt ha nem elég, még adóságot is kell csinálni, hisz kibírja a város kassza. No meg így is gondolkodnak sokan, hogy mi száz urnak egy arany, hiszen mindnyájan fizöljük, s nem esik sok egyre, egyre. Igen de épen ezért nem szabad szem elől téveszteni a gazdálkodást, mert például míg mondjuk D ur a mellényzsebből kidobja a ruá eső részt addig C. alig tudja elő kotorászni az ő részét és a szegény E. hez már a végrehajtót kell küldeni, hogy tőle csak az arányos részt is bevasalhasa.

Mindezen morális és megszivlelendő mondjuk nem bánom, kukli predikáció után, melyben a takarékosagra intettünk a t. képviselő testületet, rá térünk a lefolyt ülés ismertetésére.

mint a hogy az égről lefutó csillagot sem látjuk többé s ez végtelenül fáj, habár semmi jogczimem sincs hozzá, habár soh' sem is beszéltem vele!

Asszony, özvegy, vagy leány, a ki meg zavartad szívem rendes működését légyüdvöz!

Mit mondjak még a mit nem tudnám? Azt, hogy midőn késő délután kimentünk a tüzoltó toronyhoz, visszont láttam . . . Megállottam, lábaim a földbe gyökerezve és én néztem azt a helyet a hol már csak volt . . . eltűnt, hogy többé nelássam sohasem.

Ti nógattatok, hogy jöjtek már . . . valami jó tréfának vettétek az én bámulósomat, pedig akkor járta át a szívemet az a nyíl, mit Cupidó röpitett bele . . . éreztem, hogy esepog ki belőle az éltető nedű, a vér.

Felkötni való kedvem kerekedett azután, nem akartam, hogy észrevegyétek sebem fájdalmát. Adomáztattam s ittam, vagy halgattam Károly unoka bátyád mokait, szóval „tagadtam a bünt.“

De jött az éjszaka. Visszamentünk az Arany golyóba, hol pompásan megvacsoráltunk. S ha valaha kételkedtem volna az Is-

November 30-án, d. u. 3 órakor tartotta a városház tanácstermében rendkívüli ülését a képviselő testület. Balogh József bíró elnök a szokásos bevezetés után az ülést megnyitja.

Előljárási elterjeszti Fuchs Zsigmond és társai kérelmét melyet már lapunk múlt számában ismertettünk és amely kérvény oda konkludál, hogy miután a Zrinyi téren furt kut oly szerencsésen sikerült és a 6000 k. furási költségekből még 2215 kor. megmaradt, (de nem maradt szerk.) ennél fogva a Kossuth Lajos téren egy újabb artézi kut furassék.

A előljárási e kérvényt pártolólaj terjeszti elő. Mire Duchon Ödön és dr. Kriszt Béla képviselők a második artézi kut furását ellenzik és szükségtelennek tartják, mert a Zrinyi téren levő artézi kut oly bőséges vizet szolgáltat, hogy szerintük az tízezer lakosú község viz szükségletét is fedezné és úgy ezen mint más felhozott indokok alapján Fuchs Zsigmond és társai által beadott az előljárási által is elfogadásra ajánlott kérelem, illetve javaslattal szemben; azon ellen indítványt teszik, miként mondja ki a képviselő testület, hogy a Kossuth téren olyformán legyen közkut, hogy a Zrinyi artézi kut fölé egy viztorony építtessék és az ebből jövő nyomás folytán a víz, vezeték a Kossuth téren épülő viztartályba vevetessék. Ez pedig a megmaradt 2215 korból lenne fedezve, mely a vízepítészeti mérnök véleménye szerint elegendő lenne.

Fuchs Zsigmond képviselő hivatkozva a napokban itt időző főispán által mondottakra, a ki a nála tisztelettel küldött előtti kiltásba helyezte, hogy a megmaradt összeghez szükség esetén a vármegye talán még nagyobb összeget is adna. Továbbá azt vitatja, hogy a Zrinyi téri artézi kut vizét, mire a Kossuth tere vezetnék nagy költségbe kerülne és a viztoronyra is szükség lenne, szerinte ezen fölösleges kiadások nagyban emelnék a város terheit. Szóval a vízvezeték többé kerülne,

mint egy második artézi kut furása. Kéri tehát, hogy az írásban benyújtott és az előljárási által is elfogadásra ajánlott indítványhoz képest határozzon a képviselő testület.

Könnnyű József közgyám azt indítványozza, hogy tekintettel a község fekvésére, a második artézi kut a görög templom előtti tere furassék.

Amint látjuk ezen ügy úgy az egyes képviselők pro és contra argumentumaival és gyakori közbeszólások által minden oldalról eléggé meglelt vitatva, elnöki bíró mindezek előtt az előljárási és a Duchon — Kriszt fele indítványt teszi fel szavazásra, azon megjegyzéssel, hogy ezek egyik, vagy másikának elfogadása esetén, a Könnnyű által tett harmadik indítvány önmagától elesik.

A felállással történt szavazat eredménye szerint az előljárási javaslata mellett 17-en, a Duchon — Kriszt fele indítvány mellett pedig 11-en szavaztak.

A megejtett szavazás után tehát határozatilag kimondja a képviselő testület, hogy felir a földművelési miniszterhez a végett, hogy a furó gépet e célra továbbra is itthagyja, nemkülönben a vármegyéhez, azért hogyha a netalán megmaradó összeg nem lenne elég akkor a még hiányzó összeget a furáshoz adja meg a városnak,

Együttal megbizsa az előljárási, hogy a szükségesnek mutakozó viztorony és tartályra nézve érdemleges intézkedés előtt költségvetést és tervet készítessen és azokat mutassa be.

Ezen határozat ellen Duchon és Kriszt képviselők felebbeszét jelentettek be.

Eddig az artézi kutról. Most pedig mi is bátorkodunk szerény véleményünket előterjeszteni és kérjük a t. képviselő urakat hogy tegyék megfontolás tárgyává mielőtt érdemleges határozatot hoznának, Először is ha a Zrinyi-téri kutfurásnál megmarad valamelyes pénz, azt fordítsák ezen kut felszerelésére, (mert sok ugysem marad)(szerk.) tehát valami nagyot kezdeni úgy sem lehet evvel. A második artézi kut igaz, hogy jó

lenne, a vízvezeték sem volna rossz, de szerintünk ezek kiépítése nagy költségbe kerülne a városnak és belőle semmi jövedelem sem származna, csak a pótdó emelkedne. Különben idővel majd lehetne ezekről is beszélni, ha a körülményeink megengedik.

Most már jó ivóvizünk lesz és mindenki hozzá juthat, igaz, hogy nem oly kényelmesen mint az indítványozók szeretnék, de vegyük tekintetbe, hogy amit kívántunk az megvan, azt elértük, hogy a belváros vizmizériáján hol a legtöbb rossz víz van segítettünk.

A cél elérett. Tagadhatatlan, hogy csak ennyit kívántunk. És most már sokat akarunk egyszerre.

A második indítványunk az lenne, hogy akár részvénytársasági alapon, akár másként vagy egyes vállalkozók által építesen a város a Zsiga-fele kertben egy közös fürdőt; nyárra uszodát, melyet vízzel elgyőz a Zrinyi téri kut és a felhasznált (szentes) vizet könnyen levezethetnők az Almás patakba, mely azt tova viszi.

Szerintünk ezzel Szigetvárnak egy rég pótolhatatlan közegészségi és köztisztasági kérdése lenne megoldva mely úgy a város mint a vidék lakosságának nagy előnyére válnék és a bevétel a városnak bő jövedelmi forrását képezné.

És a fürdő jövedelméből befolyó összegből aztán pár év alatt az indítványozó képviselő urak által tett javaslat is meg lenne oldható.

Ilyenformán egyelőre a nagyobb költségektől és a pótdó rohamos emelkedésétől megóvnánk az adózó polgárságot.

Reméljük, hogy akadnak a képviselő testület tagjai közül néhányan kik a mi indítványunkat legyen az bár helyes, vagy helytelen, de mindenesetre helyén való, felvetik a közgyűlésen, mert azt hisszük, hogy fölötte eszmecsere folytatni érdemes. És ezek után a legjobb belátása szerint határozzon a képviselő testület.

teni gondviselésben, most hívó lettem, mert nagy bánatomban rám küldé az Úr a vigaszt.

Oláh Miska, te derék cigány primás, fogadd a távolból is köszönetemet azért a megfizethetlen estéért, melyet vonóddal szerzettél nekünk jobban mondva nekem, kinek szívére balzsamot csöpögtetett Isteni nótád.

„Őszi rózsá, fehér őszi rózsá!“

Siró, zokogó hegedű minden akkordja melegítette elfagyott szívemet, míg végre zokogva temettem arcomat „keszkenőmbé.“

„Gyere ki egy szóra!“

Lantos Jóska azután elment a Koronába színészöket lesni, én pedig lefeküdtem, mert magam akartam lenni. Került az álom, gyertyámat égni hagytam. Jobb karomra támaszkodva szívtam el egy szivarkát a másik után s bámultam a kavargó szálló füst alakzatokat.

Halk csoszorgás verte fel a szálló csöndjét, de mire csak véleményt alkothattam volna is magamnak a hangok eredetéről, — már felnyitott szobám ajtaja és egy őszbe csavarodott török lépett be rajta.

— Allah kerim, effendim! Hivattál eljöttem, mit parancsolsz?

Amulva, lázban égő szemekkel tekin-

tetem a sötétkék salavárba öltözött igaz hívót, csodálva néztem zöld atlasz turbánján a gyémánt forgót, melyből hófehér kócsag csokor lengett, elhülten bámultam gyöngyöktől ékes görbe kardját, mely sárga szatyánbőr papucsaihoz verődött, esengőn hirdette, hogy nemes ércből van hüvelye. Megyszin kaftánja méltóság teljesen simul testére s keblén keresztbefont kezéin, drága gyémánt gyűrűk szikráztak.

— Én effendim — nem hivattalak! Annál kevésbé, mert nem is ismerlek. Ki vagy és hol van hazád?

— Allah akbár! Nem ismerlél, hiszen én vagyok a vigasz. Tagadod, hogy azért feküdtél le, hogy beteg szívedet a jótékony álom vigasztalja meg?

— Te vagy a vigasz-?! Örülök, hogy megismertelek. Nos fel tehát, vigasztalj meg! De hát hogy van az, hogy a vigasz muzulmán eredetű?

— Én vagyok a Kis-meth, vagy a hogy ti nevezitek: a fátum, s ebbe okos halandó ha belenyugszik — már meg van vigasztalódva. Mi törökök, fatalisztikus nép vagyunk, s itt e szent helyen, hol e ház áll, van sirom. Ide temettek a vár árkába az

emberséges gyaurok, midőn Szigetvár török kézre került, s én hálából feljárom a magyarakhoz szíveket gyógyítani; igaz hogy ezért a tettemért nem láthatom Mahomed paradicsomát, de édesebb nekem vigaszt osztogatni mind 999 huri társaságában a tuba fa alatt dicsérni Mohamed kilenczvenkilencz paradicsomát.

— Kezd el tehát effendim! gyógyítsd meg a szívemet. De ha nem sikerül? Nevez meg legalább egyet kit már kigyógyítottál szívbajából:

— Allah növecsze meg a szakállodat emberséges gyaurok, hát ismered-e Bob herceget?

— Ah, ne üzz játékot velem, hiszen az képzelt herceg, az szinpadí alak.

— Akit én kigyógyítottam az is képzelt herceg és pedig fehér bab herceg ki egy kis színésznöbe volt bele bomolva.

— Et, imlatsz effendim. Csak azt mond még, hogy jól állasz-e a gyógymodról?

— Ugy éljek, hogy sikerülni fog.

Halk, üvegesengésű zene terjed széjjel szobámban, violaszínű misztikus fény ragyogott, ágyamtól kiterjedve, s észbontó ambra illat szállongott ki tudja honnet. Az ef-

Tárgyaltatt meg, hogy a Ferencz utcáját nem aszfaltozzák, csak kővel javítják ki, mert az izr. hitközség semmivel sem hajlandó a költségekhez hozzá járulni.

Olvastatt meg Somogyvármegye törvényhatósági bizottságának f. évi 633 szám alatt kelt határozata a Szigetvár-drárafoki törv. hatósági közut Szigetvár-hoboli részének kiépítése tárgyában, mely szerint felszólítatik a város az iránt, hogy vajjon hajlandó-e a f. évi 61. számú határozatban megszavazott hozzájárulást azon esetben is megadni, ha a kérdéses utvonalon csak Hobolig lenne kiépítve.

A képviselő testület igen helyesen, nem hajlandó a teljes hozzájárulást megadni, mert nem az egész ut épül ki, hanem annak csak igen csekély része, ennél fogva még is hajlandó most erre 50 igás és 100 kézi napszámot és 200 kor. készpénzt adni, mert a most megszavazott hozzájárulással is Szigetvár község olyan áldozatot hoz, mely sokkal nagyobb annál, amennyit az egész ut hossza arányában adni kellene.

Ezek után települési és illetőségi ügyeket tárgyaltak még ami után a közgyűlés esti 5 órakor ért véget.

A képviselők még a közgyűlés után is, távozában élénken tárgyalták a gyűlésen lefolyt dolgokat.

H I R E K.

— **Hivatal vizsgálat.** Vizeki *Tallán* Gyula főistván *Psik* Andor titkárja és *Madarász* Andor főszámvevővel vasárnap délelőtt a helybeli főszolgabírói hivatalban, hivatal vizsgálatot tartott, mely alkalommal mindent a legnagyobb rendben talált és *Hegyessy*

fendi a szőnyegre borulva egyhangú dalt zümögött, kelet felé.

Mintha váratlanul fejbe vertek volna egy pörölylyel . . . szédültem . . . kiáltani akartam, de torkom a gyönyörtől összeszorult; fel akartam ugrani, de nem tudtam; minden tagom elbénult, csak szívem az örülten dobogott,

Ismét láttam a százszor szép szigetvári asszonyt!

— Jer szállítam meg a tündért — jer le s hozzád vissza lelkemet, melyet eloroztál tőlem; jer le s hozzád vissza lelkemet, hogy inádjalak, Ne szólj, ne néz, reám s ne félj.

Nincs olyan szentségtörő kezem, melynek megengedném, hogy megérintsen, ha te nem akarod. Oh jöjj, százszorszép tünde alak, ki vagy gyönyört, vagy kárhozatot hoztál nekem.

A százszorszép asszony pedig hozzám lengett, forró fehér kezét hideg homlokomra tette és szivettépő szomorú hangon énekelte

Teleirta szerelemmel
A levelet:
Nem leszek én soha boldog,
Csak teveled,
Te utánad kiált szívem
Minden órán,
Elmenjek-e érted, édes?
Jössz-e hozzám.
S hogy megjött rá a felelet
Harmadnapra,

János főszolgabírónak a hivatal pontos vezetéseért teljes elismerését nyilvánította, nemkülönben az egész tisztviselői karról dicséretileg emlékezett meg.

— **Esküvő.** Folyó hó 2-án délelőtt vezette a rom. kath. plebánia templomban ol-tárhoz *Salamon* Jenő helybeli gyógyszerész bájos aráját, *Douglas* Zsófit. Sok szerencsét kívánunk az ifju párnak.

— **Elütöttek a lovak.** A rendőrség jelentette a főszolgabíróságnál, hogy vasárnap d. e. három negyed 12 órakor *Berek* József helybeli lakos a *Biedermann* Rezső utcájában oly sebesen hajtott, hogy száguldó lovai melyeket megfékezni nem tudott, elütöttek *Unhert* Antal temetkezési vállalkozót, ki az utca sarába esett. Szerencsére azonban semi baja sem történt.

— **A pálinka áldozata.** Már számtalan embernek okozta idő előtti halálát az alkohol, de sajnos azért mégsem igen okulkak belőle. Így járt *Dudás* István hatvani lakos 62 éves polgár ember is, ki nagyon szerette a pálinkát és f. hó elsején is szokás szerint többet talált bevenni a jó fajta spirítusból mint kellett volna, azután pedig részegen bezárkózott a szobájába hol elaludt, Hozzá tartozóinak feltűnt az öreg hosszas zárkózottsága és még csak 3-án törték rá az ajtót amikor már halva találták. Az esetről jelentést tettek a hatóságnál. A megejtett vizsgálat alkalmával, megállapították, hogy az öreg *Dudás* halálát a szesz túlságos élvezete okozta, minek következtében szívszélhűdésben halt meg.

— **Jótékonycélú koszorucska** volt mint lapunknak írják, a m. hó 28-án N.-Ladon, melynek tiszta jövedelme részben a szegény iskolás gyermekek, részben pedig az önk. tüzoltó testület segélyezésére fordított. Tiszta jövedelem 26. K 7 fillérr volt. A mulatság általában sikerültnek mondható.

Csak egy szó volt benne írva
Egy kis lapra,
A ki írta, kacagott is
Tán mellette —
A ki kapta, mind a sirig
Sirt felette.

Amikor bevégezte százszorszép iehajolt hozzám és ajkával lezárta ajkamat. Fuldokoltam, éreztem, hogy meghalok — levegő hiányában és a kéjtől. Éreztem bódító illatát s hallottam még az effendi korán verseit még egy röpke perczig — akkor rám borult a Nirvána . . . , elvesztettem eszméletemet.

Durva kocsiörgés keltett föl halálos zsidabadságomból. Százszorszép eltűnt, de az effendi ágyam előtt állott.

— Hát maga az Kaszter bácsi? Hát a török ruhát hová tette?

— E reizen auf dein török ruha! Én reggelit kínálok neki, s ü reboszt adja föl nekhem.

— Hát a fátum, a Nirvána? Hol a vigasz, hol van százszorszép? Ki énekelte itt Szamolányi Gyula versét?

— Czerspring! Legjobb lesz a tekintetes urnak, ha reggelizik egy pár savanyó tojást. Die gall. . . .

— Jő lesz! Hanem azt mondhatom, hogy nem sikerült magának.

— Hát benézett az ablakon, honnan tudja azt? S restelkedve elhagyta szobámat.

Értekezlet lesz ma délelőtt 10 órakor nálunk a „Korona“ nagytermében, melyre a járási törvényhatósági tagokat gróf *Hoyos* Miksa bizottsági elnök, gróf *Széchenyi* Ernő lovag *Biedermann* Ottó és *Nádasy* Elek bizottsági tagok hívták össze. Az értekezlet tárgya: Az alispáni szék betöltésének megbeszélése. Mint értesülünk, az értekezleten *Sárközyt* fogják jelölni.

— **Elfogott tolvajok.** Már régebb idő óta lopják a helybeli sertés hizlaldától az oldalát képező értékes erős tölgyfa deszkát kat. Mig végre sikerült a csendőrségnek a tolvajokat *Kovács* József (paki) és *Kovács* György helybeli kétes existenciák személyében elesipni, kiknél meg is találtak néhány darabot.

— **A nagytözsde tolvajait** *Haragó* Gyula bor bély tanoncz és *Fürst* József lakatos inast a héton a kaposvári kir. ügyészség kosztjára adták.

— **Agyonrugta a ló.** *Hegyi* József tótszentgyörgyi lakos f. hó 2-án délután a lovait, hogy vidámabbak legyenek, iszonyuan megkorbácsolta. Eközben az egyik ló már bizonyára megunt a sok ütlegelést és gazdáját úgy találta szíven rugni, hogy az másnap reggelre kiszenvedett. A fenti esetből az az üdvöséges tanuság, hogy ne legyünk álat kinzók.

— **Az ártézi kutból** ismét bőven folyik a víz.

— **Gyilkosság a korcsmában.** Az iszákosság és a féktelen szenvedély a vad brutálítás ördöge ismét kést adott az ember kezébe, melylyel ölt. Drárafokon e hó elsején együtt ittak *Klein* Gyula korcsmájában *Nagy* Ádám 25 éves nőtlen napszamos és *Győr* Andor József 28 éves polgár és még többen. A beszélgetés egyre hangosabb lön az ivóban, különösen *Nagynak* volt kutya kedve, s először összelörte Győr pipáját majd kétszer borral szembe öntötte. Ebből aztán szóváltás majd dulakodás támadt. *Nagy* Ádám Győrt mellen ragadta és földre teperte mire fölkeltek megvillant a kés *Nagy* kezében, ezt látta Győr menekülni akart, de *Nagy* utána ugrott és az ajtóban a bal lágyék táján megszurta. Mire Győr a kapott seb következtében össze esett és 15 percz múlva elvérzett. A jelenlevők szétszaladtak és a közelben lakó Győr szüleit és nejét értesítették fiuk, illetve férje borzalmas haláláról. *Nagy* a gyilkosság után is még egy darabig a korcsmában maradt. A csendőrök elfogták és miután szökéstől és öngyilkosságtól lehetett tartani, megbilineselve kísérték Szigetvárra a főszolgabírósághoz, hol tegnap volt a kihallgatása *Hegyessy* főszolgabíró előtt és ezután a kaposvári kir. törvényszék börtönébe kísérték. A helyszíni vizsgálat megtartására a bíróságtól *Vásárhelyi* István kir. al-bíró *Óhlyang* Károly aljegyző mint jegyzőkönyvvezető és dr. *Ujházi* járásorvos, dr. *Raksányi* kórházi főorvos voltak jelen. Lapunk szerkesztője felkereste *Nagy* Ádámot börtönében kiről a következőket mondta: a gyilkos 25 éves erős magas ember szomoruan lehorgasztott fővel ült bilineseiben, külseje kellemetlen benyomást, gyakorol a szemlélőre, valóságos zsvány alak, kiről a község is oly bizonyítványt állított ki, hogy teher és nyűg ez az összeférhetetlen ember otthon, ki már számtalanszor volt lopás, rablás és súlyostestisértésért büntetve. Legutóbbi cselekedetéért pedig majd az esküd-szék ítélkezik fölötte.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru *Neumark* Dezső szigetvári illetőségű kaposvári lakos családi nevét „Nagy“-ra, magyarosította, belügyminiszteri engedéllyel.

— **Tűz.** Németladon a m. hó 27-én d. u. 1 órakor *Meszes István* és ifj. *Czompó József* szérűskertjében nagymennyiségű zsúpp és szalmakazal lett a lángok martalékává, szerencsére szélesend volt és így sikerült az önkéntes tűzoltóságnak a tüzet eloltani melyet valószínű, hogy ismét gyufával játszó gyermekek idézték elő.

— **A húsz koronán aluli számlák bélyegmentessége.** A kereskedői és iparos köröknek régi kívánságuk, hogy a húsz koronán értéken aluli árukról szóló számlákat bélyegmentesen állíthassák ki. Ez a kívánság jogos és méltányos és megvalósítása az államkincstárnak se okozna számbavehető kárt. Az ilyen számlákat ugyanis legtöbbször készpénzfizetés esetében a bevásárló megbízott, eselőd stb. ellenőrizhetése céljából állítják ki. Már pedig kétségtelen, hogy a számlabélyegnek csak akkor van értelme, ha a számla hitelre való vásárlás esetén a később megfizetett összeg nyugtatványozására szolgál. De készpénzfizetés esetén, mldön nyugtványra szükség nincs, bélyegről sem lehet szó. Méltányos tehát, hogy az ily alkalmakból kiállított számlák melyek természetüknél fogva húsz koronánál magasabb összegről alig szólhatnak, felbélyegzés kötelezettsége alól felmentessenek, annál is inkább, mert — mint a „Magyar Kereskedők lapja“ írja — az államkincstárnak sem károsodnék, hiszen minden szigorú ellenőrzés dacára a bélyegkötelezettséget ma is kijátszák. A nagyváradi kereskedelmi és iparkamra föl is írt a napokban a kereskedelmi miniszterhez, hogy a számlák bélyegmentességét húsz koronáig elrendelje.

Kivándorlás vármegyénkből. Az Amerikába való kivándorlási láz vármegyénkben is felütötte a fejét s ámbár a hatóságok mindent megtettek ezen veszedelmes betegség terjedésének a megakadályozására, hiábavalónak bizonyult minden figyelmeztetés. Az embereket megszállta a dollárok utáni kapzsiság s itt hagyva hazát családot, biztos megélhetést, kezükbe veszik a vándorbotot s mennek új hazát, új existenciát keresni túl a tengeren. — Dráva-Tamásiból a múlt héten indult utnak hat család most pedig Baresről és környékéről indult el mint bennünket értesítenek — tizenkét család, hogy Fiumén keresztül Amerikába vándoroljanak ki. — Figyelmeztetjük a lakosságot ezúton is, hogy ne üljenek fel a lelketlen ügynökök és Amerikából küldött csábító leveleknek, mert az élet Amerikában sem biztosító különösen most, a mikor a munkások tízezrei vannak állás és kereset nélkül és újabb kivándorlás csak súlyosbitja a kenyérkeresők helyzetét.

— **Táncziskolát** tart a Koronában *Zsuzs M. jó* bizonyítványokkal rendelkező táncztanító,

— **Révai Kalendárium 1904.** Az évről-évre megjelenő naptárak nagy tömegéből ez a kívül-belül magyar szellemű, színes kontós, eleven kalendárium válik ki leginkább. Mint naptár teljesíti ugyan azt a hivatását, hogy az idők mulandóságát jelzi, de egyúttal adja azt, a miből minden örökkévalóság forrása fakad, a nemzet szellemi kincsének a leltárát. Így képen jelentős szerepe van a Révai Kalendáriumnak széles ez országban; viszi, terjeszti, propagálja és mindenkinek hozzáférhetővé teszi azokat a kincseket,

melyekkel a nemzet géniusza áldotta meg a magyart. A jelentős irodalmi alkotások tüzetes ösmertetése, *Ignotus*, *Marczali Henrik*, dr. *Voinovich Géza*, *Salgó Ernő*, *Czakó Elemér* magvas cikkei, *Ambrus Zoltán*, *Eötvös Károly*, *Rákosi Viktor* elbeszélései és *Heltai Jenő* lendületes verse, ez képezi a naptári részen felül tartalmát a Révai Kalendáriumnak, melyet bárkinek ingyen küld meg a kiadóhivatal: Budapest VIII., Üllői-út 18.

*) A közönség köréből.

A beteg betegsegélyző.

Fenti cím alatt a *Délsomogy 47.* számában felhívtam a közönség és hatóság figyelmét a szigetvári ipartestületi betegsegélyző pénztár állapotára, mire *Z. alelnök* úr a lap legutóbbi számában egy spanyol grand méltóságával jelenti ki, hogy mindaddig érdemleges választ nem ad, mint egy sötétbe burkolt egyén rögeszméire míg cikkiró magát meg nem nevezi. — Hírlapiról nyelven ezt bokor ugratásnak hívják s ezélja a személyes támadásokkal való elhallgattatás. Éz azonban itt visszafelé sül el a fegyver mert a sértegető kihívás arra kényszerít, hogy közelebbről megindokoljam rögeszmeimet. — Persze az *Z. urnak* magas, hogy épen az objektív közérdek indokolja az inkognitót, mert a köznek teljesen irrelevans hogy *X* vagy *Y* írja a közleményt, fő, hogy ne legyen alaptalan.

Én pedig kijelentem, miszerint ha nem felel meg a valóságnak az, hogy a betegsegélyző pénztár az új rezsim alatt már két rendbeli fegyelmi vizsgálatot kapott a nyakába;

Hogy az idej első felév végeig egy kukk sem volt még könyvelve.

Hogy nincs hivatalos idő s épen az elsőfoku ipar hatóság és a kórház szolgálja tiszser is megjelenik, míg egyszer kézbesíteni tud s a tagok (nem is beszélve a szegény vidékiekről) nem tudják a be- s kijelentéseket eszközölni pedig a törvény 8 nap, az alapszabályok pláne 48 óra alatti bejelentésre kötelezi őket (tehát mégis ismerem a törvényt és az alapszabályokat!) még pedig na-

gyon kellemetlen következmények terhe alatt.

Hogy *H. F.-né* táppénzutasítványát *Z. úr* nem a legbehízeltőbb nyilatkozat kíséretében elszakította s a szegény asszonynak a táppénzt ki nem adta.

Hogy *O. J.* tagot ugyanesak nem valami barátságos hangon azzal utasították el, hogy tüdőbetegnek nem adnak táppénzt.

Hogy *R. F.* tagot maga a kezelő orvosa küldötte, hogy tegyen panaszt a szolgabíró-ságnál.

Ha nem igaz mindez s a még számos adat, melyekkel további provokációra szolgálhatok s a melyek alapját képezik „rögeszmeimnek“ — akkor levettem az inkognitóm fátyolát s a nyilvánosság előtt bocsánatot kérve mondom meg a „Saját“ nevet.

Hogy a gyógyszerészek kijelentették, miszerint a rendetlen fizetés miatt kénytelenek lesznek megvonni a 30 % árkedvezményt s az egyik gyógyszerész pert is indított a pénztár ellen.

Addig pedig figyelmébe ajánlom *Z. urnak* hogy akinek vaj van a fején, az ne menjen a napra.

Censor.

*) E rovatban közérdekű felszólalásokat díj talanni közlünk, de a felelősség a beküldőt terheli.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1903. december 4-én.

Buza új	— K.	7 —	7 15
Rozs „	— „	5 50	5 70
Árpa „	— „	5 —	5 50
Zab „	— „	5 —	5 20
Tengeri „	— „	4 70	5 70
Bükköny „	— „	5 —	5 20
Bab új	— „	7 50	— —

Kiadja a szerkesztőség.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

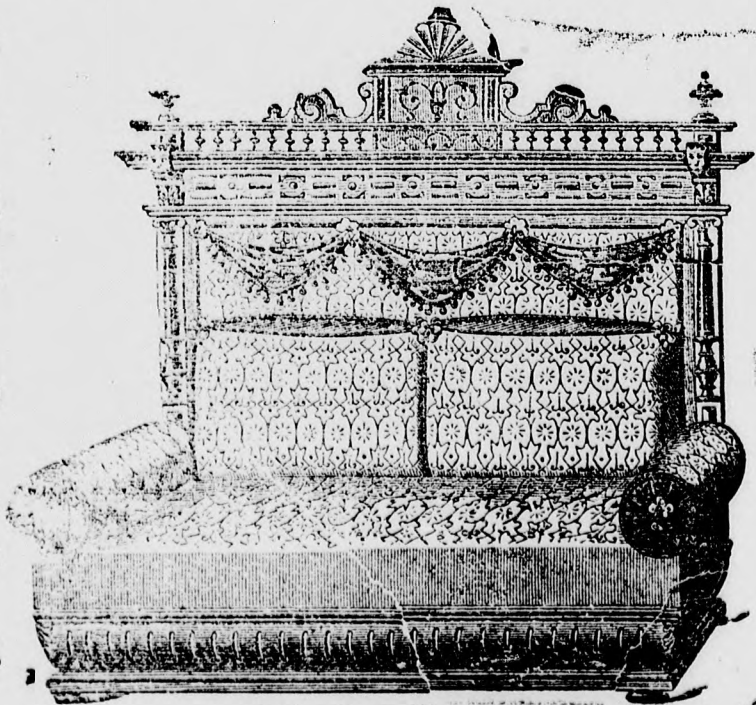
kárptos és diszítő üzlete

PÉC SETT,

Siklósi országot 44.

Ismételadóknak, nagyobb berendezéssel egyesekeknek is

10% engedmény.

Sertés táp-por

mely legyen házi szere minden sertés tenyésztéssel és hizlalással foglalkozó gazdának, miután ezen évek óta bevált, s főképen az Alföldön nagy kelendőségnek örvendő szer előmozdítja a sertések étvágyát, emésztő képességét és fokozza a ma általános sertés megbetegedések ellen az ellentálló képességet. Utasítás mellékelve.

Egy czirka 100 grammot tartalmazó csomag ára 30 fillér.

Kapható a készítőnél: **Gáts Lajos** gyógyszerésznél Baranya-Má-gocson és főraktar Szigetváron **Os-csodál Gusztáv** kereskedésében.

Egy jó karban lévő
11 fiókos
IRÓASZTAL
jutányos árért eladó.

Czim : A kiadóhivatalban.

A legjobb minőségű komlói
kovács és darab fűtő szén
kapható.

Engel A. és fiai fatelepen

Szigetvárrott (a vasutnál).

Kovács szén 100 kgr. 1 K 60 fil.
Darab fűtő szén „ „ 1 K 80 fil.

Nagy pokrócz raktár

Mindennemü pokróczokból
dus választék gyári árban

Wellisch Józsefnél Pécssett

Király utca, a Lyceum épüle-
tében, az úgynevezett (2 tor-
nyos templom alatt.)

Nagy Karácsonyi Vásár!

Legalkalmasabb

Karácsonyi és új évi ajándékok!

Egy teljes ruhára való szövet 100 és 120 cm. széles
2 K 3 K 50 f — 5-koronáig.

Egy teljes ruhára való jó mosó flanel és parget
2 K 40 fillől 4 korig.

Egy teljes ruhára való jó minőségű Batist, Zefir és karton
2 K 80 fillől 5 korig:

Egy teljes alsóruhára való finom mosható flanel 2 K 40 f.

Divatos Blous selymek mtr. 1 kortól feljebb.

Legfinomabb Blouse bársonyok óriási választékban,
Ingek nyakkendők zsebkendők valamint az összes cik-
kek a karácsonyi időnyre leszállított árak mellett.

Maradékok fél árban!

Deutsch Dávid fia

divatáruhaza

SZIGETVÁROTT. (Takarékpénztári épület).

Leszállított árak!

Leszállított árak!

ALÁÍRÁSI FELHÍVÁS!

A Szigetvári Polgári Önségélyző-Egylet

 SZÖVETKEZET

igazgatósága

8-ik

ÉVTÁRSULAT

alakulás céljából tudatja, hogy a részvények jegyzése
december hó 1-ső napján az intézet helyiségében
(**városház ipartestület**) veszi kezdetét.

Egy részvény után 20 fillér a heti befizetés.

Jegyezni minden nap lehet.

Jegyzés alkalmával minden részvény után 20 fillér beiratási
díj fizetendő.

Az intézet igazgatósága úgy mint eddig is, a hitel megsza-
vazása és a pénz kiutalványozása körül a kereskedelem és ipar úgy
mint a polgárság érdekét mindenkor tekintetbe fogja venni.

A heti befizetések: **kedden, szerdán és csütörtökön** eszközölnökök.

Szigetvár, 1903. évi december hó 1-én.

Walde Lajos, aligazgató, **Jóth István** ügyvéd,
vezér igazgató.